

MERGÂND ÎN NEȘTIRE PRIN PĂDURE, A AJUNS LA MALUL MĂRII. PRIVIND MAREA SCHIMBĂTOARE, A ZĂRIT CUM VENEAU DIN LARG UNSPREZECE LEBEDE CU COROANE DE AUR PE CAP. ELIZA S-A ASCUNS DUPĂ UN TUFIS; LEBEDELE S-AU LĂSAT JOS ȘI ȘI-AU SCUTURAT ARIPILE MARI ȘI ALBE. CÂND SOARELE S-A SCUFUNDAT ÎN APĂ, LEBEDELE S-AU PRESCHIMBAT DEODATĂ ÎN OAMENI; ÎN FAȚA ELIZEI STĂTEAU CEI UNSPREZECE PRINȚI FRUMOȘI. CU TOATE CĂ SE SCHIMBASERĂ MULT DE CÂND NU-I MAI VĂZUSE, A GHICIT CĂ ERAU FRAȚII EI. S-A REPEZIT ÎN BRAȚELE LOR, A SPUS FIECĂRUIA PE NUME, IAR FRAȚII EI NU MAI PUTEAU DE BUCURIE CĂ AU ÎNTÂLNIT-O PE SORA LOR CARE ACUMA ERA MARE ȘI FRUMOASĂ.

RÂDEAU ȘI PLÂNGEAU POVESTIND CÂT DE RĂU SE PURTASE MAMA VITREGĂ CU EI TOȚI.

— NOI, A ZIS FRATELE CEL MAI MARE, SUNTEM LEBEDE NUMAI CÂT SOARELE ESTE PE CER. ÎNDATĂ CE SOARELE APUNE, NE CĂPĂTĂM IAR ÎNFĂȚIȘAREA OMENEASCĂ. NU LOCUIM AICI. STĂM ÎNTR-O ȚARĂ TOT AȘA DE FRUMOASĂ CA ACEASTA, DE CEALALTĂ PARTE A MĂRII, DAR DRUMUL PÂNĂ ACOLO E LUNG. O DATĂ PE AN NE ESTE ÎNGĂDUIT SĂ NE ÎNTOARCEM ÎN ȚARA NOASTRĂ ȘI NU PUTEM STA DECÂT UNSPREZECE ZILE.

— NU POT GĂSI O CALE CA SĂ DEVENIȚI DIN NOU OAMENI? I-A ÎNTREBAT ELIZA. ȘI AȘA AU STAT DE VORBĂ MAI TOATĂ NOAPTEA, AȚIPIND DOAR CÂTEVA CEASURI.

